

Sygn. akt IV P 209/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała-Kozioł

Protokolant: Katarzyna Kunik

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2021 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **K. G.**

przeciwko: **(...) sp. z o.o. we W.**

o zwrot kosztów szkolenia

I zasądza na rzecz powódki K. G. od strony pozwanej (...) sp. z o.o. we W. kwotę 6.030,00 zł (sześć tysięcy trzydzieści złotych i 00/100), tytułem zwrotu kosztów szkolenia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 670 zł od dnia 21.05.2018 r. do dnia zapłaty,***
- od kwoty 670 zł od dnia 21.06.2018 r. do dnia zapłaty,***
- od kwoty 670 zł od dnia 21.07.2018 r. do dnia zapłaty,***
- od kwoty 670 zł od dnia 21.08.2018 r. do dnia zapłaty,***
- od kwoty 670 zł od dnia 21.09.2018 r. do dnia zapłaty,***
- od kwoty 670 zł od dnia 21.10.2018 r. do dnia zapłaty,***
- od kwoty 670 zł od dnia 21.11.2018 r. do dnia zapłaty,***
- od kwoty 670 zł od dnia 21.12.2018 r. do dnia zapłaty,***
- od kwoty 670 zł od dnia 21.01.2019 r. do dnia zapłaty;***

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu kwotę 302 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od której powódka była zwolniona z mocy ustawy;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4220 zł.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 lipca 2019 r. (data stempla pocztowego) powódka **K. G.** wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 6.030 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 670 zł od dnia 21 maja 2018 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 670 zł od dnia 21 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 670 zł od dnia 21 lipca 2018 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 670 zł od dnia 21 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 670 zł od dnia 21 września 2018 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 670 zł od dnia 21 października 2018 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 670 zł od dnia 21 listopada 2018 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 670 zł od dnia 21 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 670 zł od dnia 21 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty.

Nadto wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podała, że w dniu 9 kwietnia 2015 r. zawarła ze stroną pozwaną umowę o pracę na czas nieokreślony. Kolejno strony zawarły w dniu 23 lutego 2018 r. umowę o podnoszenie przez powódkę kwalifikacji zawodowych, na mocy której powódka zobowiązała się uczestniczyć w okresie od 2018 r. do 2019 r. w szkoleniu prowadzonym przez Szkołę Trenerów Biznesu organizowaną przez Grupę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., a pozwana zobowiązała się m.in. do pokrycia w całości opłaty za kształcenie w łącznej wysokości 6.900 zł. Natomiast, jak podała powódka, z organizatorem szkolenia, na prośbę strony pozwanej, zawarła ona umowę o szkolenie, w której ustalono, że koszt szkolenia wyniesie łącznie 6.700 zł, a kwota ta zostanie rozłożona na 10 rat. K. G. wskazała, że w dniu 11 maja 2018 r. pozwana skierowała do niej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego termin upłynął w dniu 31 sierpnia 2018 r., a przyczyną rozwiązania umowy była likwidacja stanowiska pracy. Dodała, że pozwana począwszy od dnia skierowania do powódki oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, zaprzestała uiszczania należności związanych z podnoszeniem przez powódkę kwalifikacji zawodowych, w związku z czym powódka pozostała kwotą (w wysokości 6.030 zł) uregulowała samodzielnie. Wobec powyższego powódka domaga się zwrotu poniesionych przez nią kosztów.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana **(...) Sp. z o.o. we W.** wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwana podała, że roszczenie powódki jest nieuzasadnione, gdyż (...) Sp. z o.o. nie jest zobowiązana do zapłaty na rzecz powódki jakiegokolwiek kwoty tytułem zwrotu poniesionych kosztów szkolenia w Szkole Trenerów Biznesu organizowanego przez spółkę Grupa (...) Sp. z o.o. Pozwana wskazała, iż powódka sama wybrała ww. szkolenie. Nadto dodała, że powódka podczas wręczania jej oświadczenia o rozwiązaniu umowy stwierdziła, że bez względu na zakończenie zatrudnienia u pozwanej, będzie kontynuowała szkolenie na własny koszt, gdyż ułatwi jej ono wykonywanie w przyszłości własnej działalności gospodarczej. Pozwana wyjaśniła, że zgodnie z umową o podnoszenie kwalifikacji zawodowych, powódka miała obowiązek dostarczenia pracodawcy wszelkich dokumentów potwierdzających koszty związane z podnoszeniem kwalifikacji pod rygorem odmowy spełnienia przez pozwaną świadczeń wskazanych w artykule 2 umowy o podnoszenie kwalifikacji. Pozwana wyjaśniła, że powódka po dniu 11 maja 2018 r. nie przedstawiała jej żadnych dokumentów potwierdzających koszty, ani nie zwracała się do niej o zapłatę, a dopiero w dniu 8 lutego 2019 r. wystąpiła do pozwanej o zwrot kosztów. Kolejno pozwana podniosła, że umowa

o podnoszenie kwalifikacji zawodowych zawarta z powódką była ściśle związana ze stosunkiem pracy, a obowiązki i uprawnienia w niej określone warunkowane były istnieniem stosunku pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. G. (poprzednio Gierek) pozostawała początkowo zatrudniona u pozwanej na stanowisku Doradca (...) na podstawie umowy o pracę na okres próbny z dnia 30 grudnia 2014 r. na okres od dnia 12 stycznia 2015 r. do dnia 11 kwietnia 2015 r., kolejno na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z dnia 9 kwietnia 2015 r. od dnia 12 kwietnia 2015 r.

Aneksiem z dnia 1 września 2015 r. do umowy o pracę z dnia 9 kwietnia 2015 r. zmieniono stanowisko pracy powódki na „Kierownik Zespołu Sprzedażowego”, natomiast w aneksie z dnia 30 czerwca 2017 r. stanowisko pracy powódki określono jako (...).

Dowód: umowa o pracę na okres próbny z dnia 30 grudnia 2014 r. – akta osobowe powódki; umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 9 kwietnia 2015 r. – akta osobowe powódki; aneks z dnia 1 września 2015 r. – akta osobowe powódki; aneks z dnia 29 grudnia 2016 r. – akta osobowe powódki; aneks z dnia 1 kwietnia 2017 r. – akta osobowe powódki; aneks z dnia 30 czerwca 2017 r. – akta osobowe powódki.

W dniu 23 lutego 2018 r. strony zawarły umowę o podnoszenie kwalifikacji zawodowych, w której oświadczyły, że za zgodą (...) Sp. z o.o., K. G. będzie podnosić swoje kwalifikacje zawodowe poprzez udział w szkoleniu na kierunku Szkoła Trenerów Biznesu w okresie od 2018 r. do 2019 r. organizowanym we W. przez Grupę (...) (punkt 1 umowy).

Pracodawca zobowiązał się umożliwić pracownikowi podnoszenie kwalifikacji zawodowych poprzez m.in. pokrycie opłaty za kształcenie w łącznej wysokości 6.900 zł. Ww. świadczenie miało być spełniane przez pracodawcę bezpośrednio na rzecz podmiotu organizującego kształcenie (punkt 2 umowy).

Pracownica K. G. zobowiązała się do powiadomienia pozwanej o zakończeniu kształcenia oraz przedstawienia jej kopii odpowiednich certyfikatów lub zaświadczeń potwierdzających ten fakt, a nadto do przepracowania u pracodawcy nie mniej niż dwóch lat licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zakończono kształcenie (punkt 3 ust. 3.1). Powódka zobowiązała się niezwłocznie dostarczać pracodawcy wszelkie niezbędne dokumenty, w szczególności program kształcenia, harmonogram oraz dokumenty potwierdzające poniesione przez nią koszty związane z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych, w zakresie w jaki stanowią podstawę do spełnienia przez pracodawcę świadczeń wskazanych w pkt. 2 umowy, pod rygorem odmowy przez pracodawcę spełnienia świadczeń wskazanych w pkt. 2 (punkt 3 ust. 3.2 umowy).

W punkcie 4 umowy wskazano, że pracownik, który bez nieuzasadnionych przyczyn nie podejmie kształcenia albo przerwie kształcenie; z którym pracodawca rozwiąże stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy, a trakcie kształcenia lub w okresie wskazanym w art. 3.1.2 umowy; który w trakcie kształcenia lub w okresie wskazanym w art. 3.1.2. umowy rozwiąże stosunek pracy za wypowiedzeniem z wyjątkiem wypowiedzenia umowy o pracę z przyczyn określonych w art. 94³ k.p.; który w trakcie kształcenia lub w okresie wskazanym w art. 3.1.2. umowy rozwiąże stosunek pracy bez wypowiedzenia na podstawie art. 55 lub art. 94³ k.p., mimo braku przyczyn określonych w przepisach, zobowiązany jest do zwrotu całości lub odpowiednio części kosztów poniesionych przez pracodawcę w celu pokrycia opłat za kształcenie pracownika.

Dowód: umowa o podnoszenie kwalifikacji zawodowych z dnia 23 lutego 2018 r. (k. 9-11 akt).

W dniu 16 marca 2018 r. Grupa (...) Sp. z o.o. zawarła z powódką umowę nr (...)/ (...), dotyczącą szkolenia Szkoły Trenerów Biznesu.

Zgodnie z §2 punkt m) umowy w przypadku rezygnacji z kursu przed rozpoczęciem drugiego dnia szkolenia Organizator zwraca uczestnikowi dokonane opłaty. Informacja o rezygnacji z kursu musi być skierowana na piśmie do

dnia 25.03.2018 r. Rezygnacja musi zawierać powody podjęcia decyzji o wycofaniu się z projektu. Prawo do rezygnacji mają wyłącznie osoby uczestniczące w pierwszym zjeździe w dniu 24 marca 2018 r. Natomiast w przypadku rezygnacji z kursu w trakcie jego trwania, uczestnik szkolenia jest zobowiązany do poniesienia pełnej odpłatności za szkolenie, a w sytuacji rezygnacji z kursu w trakcie jego trwania z przyczyn losowych, uczestnik szkolenia jest zobowiązany do poniesienia pełnej odpłatności za szkolenie (§2 punkt n i o).

Zgodnie z harmonogramem zjazdów miały one odbywać się w okresie:

- od dnia 24 marca 2018 r. do dnia 25 marca 2018 r.;
- od dnia 21 kwietnia 2018 r. do dnia 22 kwietnia 2018 r.;
- od dnia 26 maja 2018 r. do dnia 27 maja 2018 r.;
- od dnia 23 czerwca 2018 r. do dnia 24 czerwca 2018 r.;
- od dnia 21 lipca 2018 r. do dnia 22 lipca 2018 r.;
- od dnia 1 września 2019 r. do dnia 2 września 2018 r.;
- od dnia 6 października 2018 r. do dnia 7 października 2018 r.

Wedle harmonogramu płatności, miały one być dokonywane:

- w dniu 20 kwietnia 2018 r. w wysokości 670 zł;
- w dniu 20 maja 2018 r. w wysokości 670 zł;
- w dniu 20 czerwca 2018 r. w wysokości 670 zł;
- w dniu 20 lipca 2018 r. w wysokości 670 zł;
- w dniu 20 sierpnia 2018 r. w wysokości 670 zł;
- w dniu 20 września 2018 r. w wysokości 670 zł;
- w dniu 20 października 2018 r. w wysokości 670 zł;
- w dniu 20 listopada 2018 r. w wysokości 670 zł;
- w dniu 20 grudnia 2018 r. w wysokości 670 zł;
- w dniu 20 lutego 2019 r. w wysokości 670 zł.

Dowód: umowa nr (...)/ (...) z dnia 16 marca 2018 r. wraz z harmonogramem zjazdów i harmonogramem płatności (k. 14-18 akt).

Oświadczeniem z dnia 11 maja 2018 r. pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę na czas nieokreślony z dnia 9 kwietnia 2015 r. wskazując, że okres wypowiedzenia wynosi trzy miesiące i upływa w dniu 31 sierpnia 2018 r.

Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano likwidację stanowiska powódki, która związana jest z wprowadzeniem nowego e-learningowego systemu szkoleń wstępnych.

Pozwana udzieliła powódce urlopu wypoczynkowego w wymiarze 13 dni w okresie od dnia 14 maja 2018 r. do dnia 30 maja 2018 r. i zobowiązała powódkę do jego wykorzystania w ww. okresie, a nadto w okresie wypowiedzenia, na

który nie udzielono K. G. urlopu wypoczynkowego, tj. począwszy od dnia 31 maja 2018 r. do dnia 31 sierpnia 2018 r. zwolniono ją z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Dowód: pismo z dnia 11 maja 2019 r. – rozwiązanie umowy o pracę – akta osobowe powódki.

Pozwana dokonała płatności wynikającej z umowy nr (...)/ (...) w dniu 20 kwietnia 2018 r. w kwocie 670 zł.

Natomiast powódka dokonała płatności wynikających z ww. umowy:

- w dniu 21 maja 2018 r. w kwocie 670 zł;
- w dniu 15 czerwca 2018 r. w kwocie 670 zł;
- w dniu 17 lipca 2018 r. w kwocie 670 zł;
- w dniu 13 sierpnia 2018 r. w kwocie 670 zł;
- w dniu 19 września 2018 r. w kwocie 670 zł;
- w dniu 17 października 2018 r. w kwocie 670 zł;
- w dniu 19 listopada 2018 r. w kwocie 670 zł;
- w dniu 17 grudnia 2018 r. w kwocie 670 zł;
- w dniu 19 stycznia 2019 r. w kwocie 670 zł.

Dowód: faktura Vat nr (...) z dnia 5 kwietnia 2018 r. (k. 61 akt); potwierdzenia przelewu (k. 19-27 akt).

Powódka ukończyła Szkołę Trenerów Biznesu Akademii (...) i uzyskała tytuł Trenera Biznesu Akademii (...).

Dowód: certyfikat (k. 33-34 akt).

Grupa (...) Sp. z o.o. wystawiła jedną fakturę, która została opłacona przez firmę (...) Sp. z o.o. Po wystawieniu ww. faktury, otrzymała telefoniczną informację od pozwanej, że faktury za udział powódki nie będą przyjmowane i jednocześnie pozwana poprosiła organizatora szkolenia o korektę drugiej faktury, którą wystawiono uprzednio na dane pozwanej.

Dowód: pismo z dnia 11 lutego 2019 r. (k. 32 akt); faktura Vat nr (...) z dnia 9 maja 2018 r. (k. 62 akt); faktura VAT korekta nr (...) z dnia 18 maja 2018 r. (k. 63 akt); przesłuchanie powódki na rozprawie w dniu 15 stycznia 2021 r. – e-protokół (00:05:09-00:20:15).

Pismem z dnia 5 lutego 2019 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 6.030 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 670 zł od dnia 21 maja 2018 r. do dnia 20 czerwca 2018 r.; od kwoty 1.340 zł od dnia 21 czerwca 2018 r. do dnia 20 lipca 2018 r.; od kwoty 2.010 zł od dnia 21 lipca 2018 r. do dnia 20 września 2018 r.; od kwoty 2.680 zł od dnia 21 sierpnia 2018 r. do dnia 20 września 2018 r.; od kwoty 3.350 zł od dnia 21 września 2018 r. do dnia 20 października 2018 r.; od kwoty 4.020 zł od dnia 21 października 2018 r. do dnia 20 listopada 2018 r.; od kwoty 4.690 zł od dnia 21 listopada 2018 r. do dnia 20 grudnia 2018 r.; od kwoty 5.360 zł od dnia 21 grudnia 2018 r. do dnia 20 stycznia 2019 r.; od kwoty 6.030 zł od dnia 21 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty - tytułem zwrotu kosztów kształcenia na podstawie umowy z dnia 23 lutego 2018 r.

W odpowiedzi na ww. pismo, strona pozwana wskazała, że nie jest zobowiązana do zapłaty na rzecz powódki jakiegokolwiek kwoty z tytułu zwrotu kosztów szkolenia w Szkole Trenerów Biznesu organizowanego przez spółkę Grupa (...) Sp. z o.o.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 5 lutego 2019 r. (k. 30-31 akt); pismo z dnia 14 lutego 2019 r. wraz z potwierdzeniem nadania (k. 69-72 akt).

Powódka została powołana na nowe stanowisko pracy, tj. Młodsze Trenera Wewnętrzne, nie mając do tego odpowiednich kompetencji. W związku z powyższym podjęła rozmowę ze swoją przełożoną A. S. dotyczącą podwyższenia jej kwalifikacji zawodowych. Pozwana spółka prężnie się rozwijała, więc chciano utworzyć dział szkoleń, który składać miał się z trzech osób, a mianowicie: powódki, B. S. i A. D.. Przełożona poinformowała ww. osoby o tym, iż jest możliwość aby uczestniczyły w szkoleniach, w celu poszerzenia wiedzy.

K. G. wybrała na grupę szkoleniową spółkę Grupa (...) Sp. z o.o. na życzenie pracodawcy z uwagi m.in. na przysługującą powódce w owej spółce zniżkę.

Powódka została poinformowana przez A. B. (dyrektora administracji), działającą z upoważnienia A. S., żeby zawarła w swoim imieniu umowę z Grupa (...) Sp. z o.o. Nadto A. B. poinformowała powódkę, że jeżeli istnieje możliwość rozłożenia kosztów szkolenia na raty, to prosi, aby powódka z niej skorzystała. Powódka zapytała wówczas o możliwość zmiany umowy, tj. wpisania do niej płatności w ratach, natomiast A. B. poinformowała ją, że umowa jest nieedytowalna. K. G. po zawarciu umowy o szkolenie, przekazała A. B. komplet dokumentów.

Powódka podczas rozmowy telefonicznej z A. B. w maju 2018 r. nie udzieliła jej informacji na temat tego, jakie działania podejmie w sprawie płatności rat wynikających z umowy o szkolenie.

Dowód: przesłuchanie powódki na rozprawie w dniu 15 stycznia 2021 r. – e-protokół (00:05:09-00:20:15).

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki, liczone jako ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 4.220 zł brutto.

Dowód: zaświadczenie z dnia 6 stycznia 2020 r. (k. 73 akt).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje, iż strony zawarły umowę o podnoszenie kwalifikacji zawodowych, na mocy której powódka zobowiązała się do pozostawania w zatrudnieniu przez okres nie mniej niż dwóch lat licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zakończono szkolenie, natomiast pozwana zobowiązała się umożliwić powódce podnoszenie kwalifikacji zawodowych poprzez m.in. pokrycie opłaty za kształcenie w łącznej wysokości 6.900 zł. Bezsporne również pozostawało, że pozwana oświadczeniem z dnia 11 maja 2018 r. rozwiązała z powódką umowę o pracę na czas nieokreślony z dnia 9 kwietnia 2015 r. wskazując, że okres wypowiedzenia wynosi trzy miesiące i upływa w dniu 31 sierpnia 2018 r., a jako przyczynę wypowiedzenia podając likwidację stanowiska powódki, która związana była z wprowadzeniem nowego e-learningowego systemu szkoleń wstępnych.

Spór dotyczy natomiast tego, czy pracodawca, w świetle przedstawionych powyżej regulacji dotyczących umów szkoleniowych, ma obowiązek zwrotu powódce uiszczonych przez nią kosztów szkolenia.

Przedstawiony powyżej stan faktyczny ustalony został na podstawie dowodów z dokumentów (szczegółowo wymienionych powyżej), których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron, a także na podstawie przesłuchania powódki.

Sąd na rozprawie w dniu 23 czerwca 2021 r. postanowił na podstawie art. 235² §1 pkt. 2 i 4 pominąć dowód z przesłuchania A. B., tj. świadka wnioskowanego przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew na okoliczność informowania powódki, że po wypowiedzeniu umowy o pracę pracodawca nie będzie pokrywał opłat szkolenia pozwanej oraz woli pozwanej do kontynuowania szkolenia na własny koszt, jako nieistotny dla rozstrzygnięcia, jak

również niemożliwy do przeprowadzenia z uwagi na niemożność ustalenia adresu pozwanej, na który możnaby doręczyć jej wezwanie do stawiennictwa.

Przepis art. 103⁴ k.p. stanowi, że umowę określającą wzajemne prawa i obowiązki stron zawiera się na piśmie (dla celów dowodowych), a zatem wobec braku rygoru nieważności, teoretycznie możliwe byłoby udowadnianie również okoliczności niewskazanych w umowie. Jednakże zgodnie z regulacją zawartą w art. 103⁴ k.p. umowa, o której mowa w § 1, nie może zawierać postanowień mniej korzystnych dla pracownika niż przepisy niniejszego rozdziału (§ 2).

W konsekwencji zatem, nawet gdyby świadek A. B. stawiała się w Sądzie i podnosiła, że doszło do zawarcia ustnego porozumienia, zgodnie z którym to powódka K. G. miała być zobowiązana, w sytuacji rozwiązania z nią przez pozwaną umowy o pracę, do uiszczenia kosztów szkolenia, które wcześniej (przed rozwiązaniem umowy o pracę) pozwana zadeklarowała się zgodnie z umową pokryć, i gdyby sąd uznał te twierdzenia za wiarygodne i wystarczające do podważenia stanowiska powódki, to ewentualne ustne porozumienie stron zmieniające zasady refundacji kosztów szkolenia uznać należałoby za niezgodne z prawem, jako oparte było na gorszych dla pracownika warunkach, niż warunki zwrotu kosztów szkolenia wynikające z rozdziału III k.p. W myśl bowiem art. (...) k.p., pracownik podnoszący kwalifikacje zawodowe: 1) który bez uzasadnionych przyczyn nie podejmie podnoszenia kwalifikacji zawodowych albo przerwie podnoszenie tych kwalifikacji, 2) z którym pracodawca rozwiąże stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy, w trakcie podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub po jego ukończeniu, w terminie określonym w umowie, o której mowa w art. 103⁴ k.p., nie dłuższym niż 3 lata, 3) który w okresie wskazanym w pkt 2 rozwiąże stosunek pracy za wypowiedzeniem, z wyjątkiem wypowiedzenia umowy o pracę z przyczyn określonych w art. 94³ k.p., 4) który w okresie wskazanym w pkt 2 rozwiąże stosunek pracy bez wypowiedzenia na podstawie art. 55 lub art. 94³ k.p., mimo braku przyczyn określonych w tych przepisach – jest obowiązany do zwrotu kosztów poniesionych przez pracodawcę na ten cel z tytułu dodatkowych świadczeń, w wysokości proporcjonalnej do okresu zatrudnienia po ukończeniu podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub okresu zatrudnienia w czasie ich podnoszenia.

W świetle powyżej przytoczonych regulacji nie ulega wątpliwości, że umowa szkoleniowa nie może zawierać postanowienia zobowiązującego pracownika do uiszczenia kosztów szkolenia w razie rozwiązania z nim stosunku pracy przez pracodawcę za wypowiedzeniem. Takie postanowienie byłoby bowiem dla pracownika mniej korzystne, niż zapisy zawarte w art. 103⁵ k.p., które przewidują obowiązek zwrotu kosztów szkolenia jedynie w ściśle określonych w nim sytuacjach, dotyczących co do zasady rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia przez każdą ze stron stosunku pracy lub rozwiązania przez pracownika umowy o pracę za wypowiedzeniem. Zwrot kosztów szkolenia nie jest zatem związany wyłącznie z nieprzepracowaniem określonego w umowie szkoleniowej okresu, ale także z konkretnym trybem ustania stosunku pracy, z wyłączeniem nie tylko porozumienia stron, ale także m.in. wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę, czy rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia bez winy pracownika (art. 53 k.p.).

Na marginesie podkreślić również trzeba, że powódka rozpoczęła przedmiotowe szkolenie za zgodą pracodawcy i przy jego aprobacie, jeszcze przed złożeniem jej w dniu 11 maja 2018 r. oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy. Zgodnie natomiast z §2 umowy nr (...)/ (...) z dnia 16 marca 2018 r. zawartej między powódką a Grupą (...) Sp. z o.o. jedynie w przypadku rezygnacji z kursu przed rozpoczęciem drugiego dnia szkolenia, tj. przed rozpoczęciem szkolenia w dniu 25 marca 2018 r. organizator zwracał uczestnikowi dokonane opłaty. W przypadku natomiast rezygnacji z kursu w trakcie jego trwania, uczestnik szkolenia był zobowiązany do poniesienia pełnej odpłatności za szkolenie. Nawet więc gdyby powódka zrezygnowała ze szkolenia niezwłocznie po złożeniu jej przez pracodawcę oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, to nadal aktualne pozostawałoby zobowiązanie powódki wobec podmiotu przeprowadzającego szkolenie, do uiszczenia całości kosztów szkolenia.

Biorąc pod uwagę fakt, że całkowity koszt szkolenia opiewał na kwotę 6.700 zł, a pozwana dokonała płatności wynikającej z umowy nr (...)/ (...) w dniu 20 kwietnia 2018 r. jedynie w kwocie 670 zł, Sąd zasądził na rzecz powódki od pozwanej pozostałą kwotę, tj. kwotę 6.030 zł, którą to powódka uiszcza tytułem ww. umowy w 9 ratach po 670 zł

każda w okresie od dnia 21 maja 2018 r. do dnia 19 stycznia 2019 r. O odsetkach orzeczono po myśli art. 481 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w I punkcie sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 2 k.p.c.). Powódka była w niniejszej sprawie reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika – radcę prawnego, którego wynagrodzenie w związku z przedmiotem sprawy wynosiło 1.800 zł (§2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dniu złożenia pozwu) i taką też kwotę zasądzono od pozwanej spółki na rzecz powódki w punkcie II sentencji wyroku.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach sądowych biorąc za podstawę art. 98 §1 k.p.c., wyrażający zasadę odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik procesu oraz przepisy art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na tej podstawie Sąd nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu kwotę 302 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu od której powódka była zwolniona z mocy ustawy.

W punkcie IV sentencji wyroku, Sąd na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki wskazanego w zaświadczeniu strony pozwanej o wysokości zarobków powódki, tj. do kwoty 4.220 zł brutto.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.